

Усі територіальні проблеми та потреби повинні вирішуватись на місцях, не чекаючи об'єктивної реакції з центру, яка б максимально ефективно задовільнила вимоги суспільства. Реальна децентралізація влади передбачає фінансову децентралізацію, при якій 80 % податкових платежів залишались би на рівні громад. Але при цьому виникає необхідність вирішення соціальних, медичних, комунальних, освітніх проблем у регіонах, де влада не завжди має досвід розв'язання таких питань. Тому, щоб не виник колапс місцевого самоврядування, необхідним є встановлення органами центральної влади чітких механізмів контролю та важелів коригування негативних для добробуту громадян та цілісності держави тенденцій.

Література

1. Деякі питання надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад: Постанова Кабінету міністрів України від 16 березня 2016 р. № 200 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/200-2016-п>.

2. Державна регіональна політика України: особливості та стратегічні пріоритети: моногр.; [за ред. З. С. Варналія]. – К.: НІСД, 2007. – 820 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/book/Varnalij/index.htm>.

3. Сумська Т. Децентралізація бюджетної системи як організаційна основа системи місцевого самоврядування / Т. Сумська // Журнал європейської економіки, березень 2015. – с. 60 – 71.

4. Wallis, J. and Oates, W. Decentralization in the Public Sector: An Empirical Study of State and Local Government. In Rosen H., ed. Fiscal Federalism: Quantitative Studies. Chicago: University of Chicago Press, 1988. – P. 13 – 15.

УДК 657.3

Бондар М.І.,

д.е.н., професор, декан факультету обліку та податкового менеджменту,

Бондар Т.А.,

к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
ім.Вадима Гетьмана»

МАЙБУТНЄ БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ПРОФЕСІЇ

Враховуючи широкий спектр застосування інформаційних технологій в обробці економічної інформації, існують різні бачення та трактування розвитку

бухгалтерського обліку, що можуть визначати його майбутнє. Ринок праці фінансових професій швидко змінюється, а відповідно, необхідно своєчасно і правильно визначити професійні компетентності. Якщо ми керуємося тим, що при підготовці конкурентоспроможних фахівців на сьогодні необхідні виключно професійні компетентності, то завтра ці фахівці вже будуть не конкурентними, оскільки на момент закінчення навчального закладу виявиться, що світ вже багато в чому змінився. Британські вчені прогнозують зникнення близько 5000 професій кожних 5-10 років, що призведе до появи нових видів професій, чи формування нових компетентностей існуючих. За оцінками McKinsey Global Institute більше половини професій до 2055 року може бути роботизовано.

Говорячи про бухгалтерський облік, слід відзначити те, що автоматизація чи, так звана, роботизація, вимагає відкриття нових напрямів розвитку бухгалтерської професії. Роботизація або автоматизація конкретних облікових процесів змінить технологію обробки облікової інформації, а цим трансформує і професію бухгалтера, його повсякденну діяльність. А тому, очевидно одне – традиційна робота бухгалтера, що ґрунтується на основі опрацювання первинного документу, буде в минулому. Роботизація стає однією з причин того, що сучасні тенденції розвитку бухгалтерського обліку обґрунтовують запровадження та використання уніфікованих стандартів обробки та подання інформації. Але очікувані перетворення функцій у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та оподаткування під впливом інформатизації (роботизації) сприятимуть зміні професії, призведуть до її інтелектуалізації, розвитку професійного судження, заснованого на обробці великого масиву даних, відкидаючи при цьому технічну обробку інформації.

Говорячи про автоматизацію, потрібно розуміти, що використання роботів дасть змогу задіяти інтелектуальний ресурс більш кваліфіковано, що покращить якість управлінської інформації і посилить роль бухгалтера в розвитку суспільства. Переваги існуючих бухгалтерських знань нікуди не зникнуть, однак буде потрібно більше технічних знань, розуміння інформаційних технологій, розуміння того, як працює система. Бухгалтер майбутнього, окрім цього, повинен вміти аналітично мислити.

Розширення сфери автоматизації в бухгалтерському обліку є очікуваним, оскільки рівень його розвитку має визначати рівень розвитку суспільства. А удосконалення системи має відбуватися синхронно з розвитком технологічних процесів та передбачати можливість використання усіх новітніх технологій обробки даних.

Етапи спрощення роботи бухгалтера на основі запровадження спеціальних бухгалтерських програм, що лише автоматизували обробку первинних

документів, облікових реєстрів та складання звітності, є вже в минулому. Виникає необхідність удосконалення змісту такої інформації, посилення її цінності та ефективності використання. На сьогодні функції бухгалтерського обліку перетинаються з функціями менеджера, фінансового директора, внутрішнього аудитора, аналітика. Тому традиційна професія бухгалтера, що передбачає обробку первинної документації про факти здійснення господарських операцій, поступово зникатиме.

Безумовно, бухгалтери, які зараз працюють за старими методами і технологіями, ще деякий час залишатимуться, але їхні послуги будуть незатребуваними, і вартість таких послуг – низькою.

Тому, забезпечуючи підготовку фахівців з обліку і оподаткування, потрібно відійти від дилеми, що має бути первинним: професійні чи освітні стандарти. Очевидно, їх гармонізація потрібна, і освітні стандарти мають базуватися на професійних, але вони мають бути на крок попереду, оскільки випускник вищого навчального закладу має бути конкурентоздатним не тільки сьогодні, а й через 4-5 років.

Для цього потрібно розширити використання в навчальних планах дисциплін, що визначають можливість відображення в обліку та інтегрованій звітності майбутніх подій у сучасному інформаційному суспільстві, розвивати напрями стратегічного обліку. У зв'язку з цим виникає питання: чи достатньо існуючих методів, способів та прийомів традиційного обліку для досягнення цієї мети. Мабуть ні, оскільки традиційний бухгалтерський облік побудований на основі первинних документів про факти здійснення операцій, а суспільство цікавить інформація про майбутнє.

Розглядаючи сучасну теорію бухгалтерського обліку, можна стверджувати, що вона, все ж таки, містить основу розвитку обліку в майбутньому, оскільки визначає завдання та функції фінансового та управлінського обліку і звітності. Хоча її часто обмежують рамками нормативної бази та 8-ма елементами методу бухгалтерського обліку. Традиційний бухгалтерський облік має стати інтерактивною бухгалтерією, яка задовольнятиме інтереси власників активів та визначатиме їх наявність і стан в майбутньому.

Інформація, що сформована за даними бухгалтерського обліку може бути різною – від елементарного журналу господарських операцій до складних баз облікових даних. Але для власника активів (ресурсів) є важливим те, наскільки можна довіряти цій інформації і наскільки вона враховує варіанти розвитку подій. Очевидним є те, що інвестори, купуючи акції компаній за ціною, що є вищою за номінальну вартість, розраховують на доходи в майбутньому, оцінюючи не лише результати минулого, а й очікувані результати, що не розкриваються показниками фінансової звітності.

Бухгалтер майбутнього має переміститися з обслуговуючої професії в управлінську, що зміщується в бік стратегічних функцій. Потрібно вже на сьогодні визначитися, чи потрібно перейменувати спеціальність в більш привабливу, чи лише запроваджувати нові види професій на основі обліку за новими назвами, розширюючи посадові функції. В гіршому випадку, в умовах інтеграції економічних спеціальностей, ці повноваження перехоплять інші професії.

УДК. 347.73

Васильченко Г.В.,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту і адміністрування,
Гречаник В.П.,
к.т.н., ст.науч. співробітник,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

ПОДАТКИ, ЯК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ІНСТРУМЕНТИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Одними із основних соціально-економічних інструментів розвитку держави (окрім монетарної політики) є: податки, ціни і зарплата. Гармонія справедливого їх використання призводить до об'єднання громадян і забезпечення стабільного розвитку. На жаль в Україні не досягнуто цієї гармонії, а навпаки їх деструктивне використання за двадцять шість років незалежності (1991-2017рр.) призвели до значного спаду макроекономічних показників. Обсяги виробництва ВВП, які вже в 2008 році досягли 74,2% від рівня 1990 року знову зменшилися і в 2017р. склали 62,7%. Промислове виробництво не досягло й половини обсягів «бідного» 1990 року.. Наприклад, реформи німецького професора Людвіга Ерхарда за десять років забезпечили Західній Німеччині не тільки відновлення зруйнованого війною господарства, але по більшості економічних показників дозволило випередити своїх європейських сусідів і органічно зайняти одне з лідерських місць в списку провідних демократій світу. Пройшовши чистилище економічних реформ, які отримали назву «німецького чуда», німецький народ вийшов з неї новою нацією, мало подібною на німців своєї попередньої історії [1]. Натомість (як показують декларовані статки та журналістські розслідування) статки, спосіб життя двох-трьох сотень можновладців, нардепів (бувших і працюючих), значно вищий від європейських. Не кожен державний європейський високо посадовець навіть багаті держави може проживати в таких палацах,